ഭ്രുതായ്മ

കെ. എം. ഷെറീഫ്

ഭൂതായ്മ

കെ. എം. ഷെറീഫ്
(മലയാളം: കഥ)

© 2025, K. M. Sherrif

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Cover: The Spanish Girl in Reverie, a painting by Washington Allston (1779–1843). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

ഭൂതാഗ്നി

പാരഡൈസ് ഷോപ്പിങ്ങിൽ തിരക്കൊഴിഞ്ഞ ഒരു ഇരുപത്തെട്ടാം തീയ്യതി വെള്ളിയാഴ്ച, അന്തി മയങ്ങുന്ന നേരം. മൂന്ന് കൗണ്ടറുകളിൽ ഒന്ന് മാത്രമേ പ്രവർത്തിക്കുന്നുള്ളൂ. അതിൽ തന്നെ ബില്ലാക്കി പണമടക്കാൻ സാധനങ്ങളുമായി നിൽക്കുന്നത് ഒന്നുരണ്ടു പേർ മാത്രം. കൗണ്ടറിനടുത്ത് പത്രമാസികകൾ വെച്ച സ്റ്റാന്റിനടുത്തു നിന്ന് മൊബൈലിലെ ആവശ്യമില്ലാത്ത മെസ്സേജുകൾ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന നിഖിലിനെ പെട്ടെന്ന് ക്രോക്കറി സെക്ഷനിൽ നിന്ന് രഹന വിളിച്ചു.

“നിഖിലേ, ഇതു നോക്ക്. അനക്ക് പറ്റിയ സാഹിത്യം. നല്ല ഇടിവെട്ടാ. ഇതാ കേട്ടോ. ആദ്യം തന്നെ രണ്ടു വരി കവിതയാണ്”

രഹന കയ്യിൽ നിവർത്തിപ്പിടിച്ച കടലാസിൽ നോക്കി ഉറക്കെ വായിച്ചു.

> “പട്ടിണിയുടെ തടവുകാരേ നിങ്ങളുണരുവിൻ/
> ഭൂമിയിലെ പീഡിതരേ, നിങ്ങളുണരുവിൻ”

“വയനാട്ടിലെ ആദിവാസികളെപ്പറ്റിയാണോ?” അടുത്തു നിന്ന ഫൈസലിന് സംശയം.

“മിണ്ടാണ്ട് നിക്കെടാ, ഓള് വായിക്കട്ടെ”. ഫൈസൽ തോക്കിൽ കയറി വെടിവെച്ചത് അപർണ്ണക്ക് ഇഷ്ടമായില്ല.

ഉറച്ച ശബ്ദത്തിൽ, തെളിഞ്ഞ ഉച്ചാരണത്തിൽ രഹന വായന തുടർന്നു. സംസ്ഥാന യുവജനോത്സവത്തിൽ പ്രസംഗമത്സരത്തിൽ എ ഗ്രേഡോടെ രണ്ടാം സ്ഥാനം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട് രഹനക്ക്.

“അന്താരാഷ്ട്ര നാണയനിധിയിൽ നിന്ന് ഇഷ്ടാനുസരണം വായ്പ വാങ്ങി എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിക്കാമെന്ന് എക്കാലവും ജനങ്ങളെ വിശ്വസിപ്പിക്കാമെന്ന് കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ വ്യാമോഹിക്കുകയാണ്. ഉൽപാദനമേഖലയിലെ തകർച്ച കനത്ത തൊഴിലില്ലായ്മ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയാകെ കള്ളപ്പണത്തിന്റെ പിടിയിലമർന്നിരിക്കുന്നു. ജനകീയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ ജനങ്ങളുടെ പേരിൽ ഭരിക്കുന്ന ഗവൺമെന്റുകൾ ചോരയിൽ മുക്കിക്കൊല്ലുമ്പോൾ നമ്മൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? ദാ, പിന്നേം കവിത—കൂട്ടുകാരാ, ഭീരുത്വം മൂലം ഒരിക്കലും ഒരു പട്ടി കുരക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. ഒരു പട്ടി പോലുമാകാതെ നമ്മൾ...”

“നിർത്ത്, നിർത്ത്, നോക്കട്ടെ”. മെസ്സേജുകൾ ഡിലീറ്റ് ചെയ്യുന്നത് നിർത്തി നിഖിൽ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു.

നിഖിൽ കടലാസ് വാങ്ങി നോക്കി. എന്നോ നല്ല വെള്ള നിറമായിരുന്നിരിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള കടലാസിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ നിറം കാലപ്പഴക്കത്തിന്റെ മഞ്ഞയാണ്.

“കപ്പും സോസറും വന്ന കാർട്ടണിലെ പാക്കിങ്ങിന്ന് കിട്ടിയതാ”.

“ഏതു കാലത്ത് ആരിറക്കിയ നോട്ടീസാണെന്ന് ആർക്കറിയാം. അടിഭാഗം കീറിപ്പോയിട്ടുണ്ട്”.

“ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ, തലയും വാലുമില്ല”.

“തലയുണ്ട്, വാലില്ല”.

“ഇതെവിടെയോ കേട്ട പോലെയുണ്ട്”. സുമതിയേച്ചി അടുത്തുവന്നു നിന്നത് ആരും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല.

പറഞ്ഞു തീർന്നില്ല, അപ്പോഴേക്ക് സുമതിയേച്ചിയുടെ മൊബൈൽ ശബ്ദിച്ചു. “ഓർമ്മകളേ, കൈവള ചാർത്തി” എന്ന പഴയ പാട്ടാണ് റിങ്ടോൺ. “ശാന്തിനിയേടത്തിയല്ലേ? ങ്ങളെ ഇപ്പോ കാണാനില്ലല്ലോ. ഞാനോ? ഞാനിപ്പോ സെയിൽസ് ഗേളല്ലേ”.

സുമതിയേച്ചിയുടെ ഫോൺ സംഭാഷണം അഞ്ചു മിനുട്ടോളം നീണ്ടു. തീരുന്നതു വരെ രഹന ക്ഷമയോടെ കാത്തു നിന്നു. തീർന്നപ്പോൾ പറഞ്ഞു: “സുമതിയേച്ചീ, ങ്ങള് സെയിൽസ് ഗേളാണെന്ന് പറഞ്ഞത് ശരിയായില്ല”.

“ഞാൻ പിന്നെ എന്താ”?

“സെയിൽസ് ഗ്രാനി എന്ന് പറയുന്നതല്ലേ കുറച്ചും കൂടി ശരി”?

“ഗ്രാനിയോ, അതെന്താ”?

“ഗ്രാനി എന്നു പറഞ്ഞാ മുത്തശ്ശി”. രഹന പ്ലസ് റ്റു വരെ പഠിച്ചത് ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയത്തിലാണ്.

“പോടീ അവിടുന്ന്. മുത്തശ്ശി അന്റെ അമ്മയാ”.

കിലുകിലാ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് രഹന ഓടിപ്പോയി.

രഹനയുടെ നാവിന് ലൈസൻസില്ല എന്നത് പ്രസിദ്ധമാണ്. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ ദൂരെ പോയി നിന്ന് സ്വയംവിമർശനം നടത്തിയപ്പോൾ സുമതിയേച്ചിക്ക് കൊടുത്ത അടി മർമ്മത്തിലായിപ്പോയി എന്ന് കുറ്റബോധം തോന്നി.

ന്റുപ്പൂപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്നു എന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരുന്ന കോഴിക്കോട്ടെ പുരാതന കുടുംബത്തിലെ മൂന്നു പെൺമക്കളിൽ മൂന്നാമത്തവളായിരുന്നു സുമതിയേച്ചി. വേറെ വിശേഷമൊന്നും ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ട് പെണ്ണ് ചോദിച്ചു വരുന്നവരുടെ എണ്ണം തുച്ഛം. ചെക്കനെ അങ്ങോട്ട് അന്വേഷിക്കുന്നത് സമുദായത്തിൽ ചേപ്പറയാണല്ലോ. ആ ചേപ്പറത്തരത്തിന് സുമതിയേച്ചിയുടെ അച്ഛൻ പാലാട്ട് ശേഖരൻ മുതിർന്നില്ല. സുമതിയേച്ചിയുടെ ഏട്ടത്തി ജലജയുടെ കല്ല്യാണം കഴിഞ്ഞത് ഇരുപത്തെട്ടാം വയസ്സിലായിരുന്നു. നാൽപ്പത്തിമൂന്ന് വയസ്സുള്ള ഒരു എക്സ് മിലിട്ടറിക്കാരനായിരുന്നു വരൻ. സുമതിയേച്ചി അങ്ങനെ നിന്നു പോയി. അച്ഛൻ—കേന്ദ്രിതമായ പഴയ കുടുംബത്തിൽ വളർന്നതു കൊണ്ട് സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ കർതൃത്വം കയ്യാളാൻ വേണ്ട മിനിമം സ്ത്രീവാദവും സുമതിയേച്ചിക്ക് കിട്ടിയില്ല. ഇപ്പോൾ നാൽപ്പത്തി ഏഴാം വയസ്സിൽ അടുക്കളയിൽ നിന്ന് അരങ്ങത്തേക്ക് വന്നത് ഇപ്പാപ്പന്റെ മകൻ അജിയുടെ നിർബന്ധം കൊണ്ടാണ്. സ്വന്തം പെങ്ങന്മാർ ഇല്ലാത്ത അജി കുറേക്കാലം തേരാപാരാ നടന്ന ശേഷം അടുത്ത കാലത്താണ് കര പിടിച്ചത്. പാരഡൈസ് ഷോപ്പിങ്ങിന്റെ പാർട്ണർ മേച്ചിനാടത്ത് റഷീദ് അജിയുടെ ക്ലാസ്സ്മേറ്റാണ്.

ഏതോ കസ്റ്റമർക്ക് കാറിലേക്ക് സാധനങ്ങൾ ട്രോളിയിൽ എത്തിച്ച് മടങ്ങി വരുന്ന സുഹൈലിനെ കണ്ടപ്പോൾ സുമതിയേച്ചി ലേശം തണുത്തു.

“എടാ ചെക്കാ, അന്റെ ജീൻസ് മാറ്റാനായില്ലേ. ദ് ഇപ്പോ എത്രാമത്തെ ദെവസാ”?

“ആറ് ദിവസമായിട്ടേയുള്ളൂ, ഏച്ചീ. ഓൺലി സിക്സ് ഡേസ്”.

“ഓവർ മൈലേജുള്ള ബൈക്ക് ഇരട്ടി വെല കൊടുത്ത് കമ്പനി തിരിച്ചു വാങ്ങുന്ന പോലെ അന്റെ ജീൻസും ചെലപ്പോ വാങ്ങും. ചോദിച്ചു നോക്ക്”—അനീഷിന്റെ വക.

സ്ഥാപനത്തിലെ ഏറ്റവും വൃത്തികെട്ട വസ്ത്രധാരണം സുഹൈലിന്റേതാണ്. അതിന്റെ അഹങ്കാരം തീരെയില്ല എന്നാണ് രഹന പറയാറ്. സുഹൈൽ തവണ വ്യവസ്ഥയിൽ വാങ്ങിയ ബൈക്കിന്റെ ഡൗൺ പേമെന്റിൽ സുമതിയേച്ചി അയ്യായിരം ഉറുപ്പിക കട്ടയിട്ടത് പരസ്യമായ രഹസ്യമാണ്. മുടിഞ്ഞ പുത്രവാത്സല്യം.

വെജിറ്റബിൾസ് ആന്റ് ഫ്രൂട്ട്സ് സെക്ഷനിൽ പ്രജിതയോട് സംസാരിച്ചു നിൽക്കുകയാണ് നിഖിൽ. എല്ലാവർക്കും പള്ള നിറച്ചും ചിരിക്കാനുള്ള വക രണ്ടാളും ഉണ്ടാക്കിയത് രണ്ടാഴ്ച മുമ്പാണ്. നിഖിൽ ജോലിക്ക് കയറിയിട്ട് മൂന്നു മാസമാകുന്നേയുള്ളൂ. തുടക്കം മുതൽ അവന് പ്രജിതയിൽ ഒരു കണ്ണുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് രഹന പറയുന്നത്. കാര്യങ്ങൾ അങ്ങനെ പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഒരു ദിവസം രാവിലെ ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ടെന്ന് നിഖിൽ പ്രജിതയോടും എന്തു കാര്യമായാലും ഉച്ചക്ക് പറയാമെന്ന് പ്രജിത നിഖിലിനോടും പറയുന്നത് ഒരു റാക്കിന്റെ മറവിൽ നിന്ന് കേട്ട രഹന ഉച്ചയാകാൻ കാത്ത് അവിടെത്തന്നെ ചുറ്റിപ്പറ്റി നിന്നു.

ഉച്ചക്ക് ഭക്ഷണത്തിന് ശേഷം വീണ്ടും കണ്ടപ്പോൾ ആദ്യം സംസാരിച്ചു തുടങ്ങിയത് പ്രജിതയാണ്.

“യ്യി പറയാൻ പോകുന്ന കാര്യം ഇനിക്ക് മനസ്സിലായി. എന്നോടിഷ്ടം കൂടാമോ എന്നല്ലേ. തെറ്റില്ല. ന്റെ രണ്ടു കുട്ടികളേയും കൂടി ഏറ്റെടുത്താൽ സന്തോഷം. എന്താ പറ്റ്വോ”?

ബാക്കി കേൾക്കാൻ നൽക്കാതെ രഹന ഉടനെ ബ്രേക്കിങ്ങ് ന്യൂസായി വിവരം എല്ലാവരേയും അറിയിച്ചു.

“ഇതാണ് സൗന്ദര്യം ഓവറായാലുള്ള പ്രശ്നം” എന്നായിരുന്നു ഫൈസലിന്റെ കമന്റ്.

കുട്ടികളുടെ കാര്യം പോകട്ടെ, പ്രജിതയുടെ പത്തു വർഷം പഴക്കമുള്ള ദാമ്പത്യജീവിതം കട്ടപ്പുറത്ത് കയറി കുടുംബകോടതിയിൽ എത്തിയ കാര്യവും നിഖിലിന് അറിയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ നിഖിൽ ചമ്മി നാറിപ്പോയെന്ന നിരീക്ഷണവും ഒരാഴ്ത്തേക്ക് പനിച്ചു കിടക്കും എന്ന പ്രവചനവും ചീറ്റിപ്പോയി. “കുട്ടികളെ കാര്യം ഒന്നു കൂടി ആലോചിച്ചിട്ട് പറയാം. ഗവൺമെന്റിന് തന്നെ ഒന്നും ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല, പിന്നെയല്ലേ, ഇനിക്ക്” എന്ന നിഖിലിന്റെ ഉരുളക്കുപ്പേരി, അല്ലെങ്കിൽ ഐസ്ക്രീമിന് ഫാലൂദ, രഹന കേട്ടില്ലല്ലോ. സംഭവം കഴിഞ്ഞ് നാൾതോറും വളരുന്ന അവരുടെ ബന്ധത്തിന്റെ ബലതന്ത്രം ആർക്കും പിടികിട്ടിയുമില്ല.

അപർണ്ണക്ക് പെട്ടെന്നൊരു സംശയം. “സുമതിയേച്ചീ, ബോസ്റ്റൺ ക്രീം പൈ എന്നു പറഞ്ഞാലെന്താ? അതാ, കേക്കും ബിസ്കറ്റും വെച്ചേടത്തു കണ്ടില്ലേ”.

“അത് ഒരു മാതിരി കേക്ക് തന്നെ. അമേരിക്കയിലൊക്കെ ഉള്ളതാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഇതുണ്ടാക്കിയത് ചെലപ്പോ മ്പളെ കുന്ദംകുളത്തായിരിക്കും! അജി വരുമ്പോ ഇങ്ങനത്തെ ഓരോന്ന് കൊണ്ടരലുണ്ട്”.

“ഒന്ന് തൊറന്ന് നോക്കിയാലോ”?

“പൈസ കൊടുത്ത് വാങ്ങിയിട്ട് തൊറന്നാ മതി. ഉള്ള പണി തെറിച്ചു പോകണ്ട. ഒളിക്യാമറ കൈക്കൂലി വാങ്ങുന്നത് പിടിക്കാനും പെണ്ണുങ്ങള് ഉടുത്തത് അഴിക്കുന്നത് കാണാനും മാത്രം ഉള്ളതാണെന്നാണോ യ്യി വിചാരിച്ചത്? ഇതിന്റകത്ത് എട്ടെണ്ണമുണ്ട്. ഇന്നാള് സ്പ്രേ എടുത്ത് ഷർട്ടിനുള്ളിലിട്ട ചെക്കനെ പിടിച്ചില്ലേ”?

അപർണ്ണ പോയപ്പോൾ തനൂജ മെല്ലെ സുമതിയേച്ചിയുടെ അടുത്തേക്കു ചെന്നു ശബ്ദം താഴ്ത്തി ചോദിച്ചു: “സുമതിയേച്ചീ, ഒരായിരം ഉറുപ്പിക തരുമോ. ചൊവ്വാഴ്ച തരാം”.

“എല്ലാരും ഇന്നോട് കടം ചോദിക്കാൻ ഞാനെന്താ ബാങ്കോ”?

പക്ഷേ, സുമതിയേച്ചിക്ക് തനൂജയോട് പാവം തോന്നി. മാനേജർ ചന്ദ്രേട്ടനോട് ആയിരം ഉറുപ്പിക വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും കടം ചോദിക്കാനുള്ള അവകാശം സുമതിയേച്ചിക്ക് മാത്രം.

അടുത്തുള്ള പള്ളിയിൽ നിന്ന് ഇശാ ബാങ്ക് മുഴങ്ങി.

“പീടിക പൂട്ടാനായി, മക്കളേ. വേഗം റെഡിയായിക്കോളീൻ”, സുമതിയേച്ചി നാടകത്തിലെ സൂത്രധാരനെപ്പോലെ പറഞ്ഞു.

പാരഡൈസ് ഷോപ്പിങ്ങിന്റെ പേരും മുദ്രയുമുള്ള ജാക്കറ്റ് എല്ലാവരും അഴിച്ച് മടക്കി പൊതിഞ്ഞു വെച്ചു. കൗണ്ടറിലെ പണം പല മൂല്യത്തിലുള്ള നോട്ടുകളുടെ വേറെ വേറെ കെട്ടുകളാക്കി മൃദുല ചന്ദ്രേട്ടനെ ഏൽപിച്ചു.

“യ്യി വീട്ടിലേക്കാണോ”?, ബൈക്ക് സ്റ്റാന്റിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്കെടുക്കുമ്പോൾ നിഖിലിനോട് പ്രജിത ചോദിച്ചു.

“ആ”.

“ഇന്നെയൊന്ന് കല്ലായില് വിട്ടുതര്വോ. ഇന്റെ വണ്ടി വർക്ക്ഷോപ്പിലാ”.

“ആ, കേറ്”.

“ബൈക്കില് കേറി എന്ന് വെച്ചിട്ട് പ്രേമിക്കുകയൊന്നും ഇല്ലട്ടോ”. പിൻസീറ്റിൽ കയറിയിരുന്നു കൊണ്ട് പ്രജിത പറഞ്ഞു.

“പിന്നേ, ബൈക്കിൽ കയറുന്ന പെണ്ണുങ്ങളൊക്കെ പ്രേമിക്കാൻ തൊടങ്ങിയാൽ പതിനാറായിരത്തെട്ട് പ്രേമമായിപ്പോകൂലേ”.

“തമാശ! തമാശ”!

കല്ലായിപ്പാലം കഴിഞ്ഞ് കൃഷ്ണമേനോൻ റോഡ് ജങ്ഷനിൽ എത്തിയപ്പോൾ പ്രജിത വണ്ടി നിർത്തിച്ചു.

“ഇനി ഞാൻ പോയ്ക്കോളാം”.

“ഇരിക്ക്. ഞാൻ വീട്ടിൽ വിട്ടു തരാം”.

“വേണ്ട, ഇവിടുന്ന് കുറച്ചല്ലേയുള്ളൂ”.

“ഇന്റെ കൂടെ ബൈക്കിലിരിക്കുന്നത് നാട്ടുകാര് കാണുമോന്നുള്ള പേടിയാണോ”?

“ഓ, പിന്നേ. നാട്ടുകാരല്ലേ ഇനിക്ക് ചെലവിന് തരുന്നത്”!

പ്രജിത സീറ്റിൽ ഒന്നു കൂടി അമർന്നിരുന്നു.

മെഡിക്കൽ ഷോപ്പിന് മുന്നിലെത്തിയപ്പോൾ പ്രജിത വണ്ടി നിറുത്താൻ പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, മരുന്ന് കിട്ടിയില്ല.

“നട്ടെല്ല് വളഞ്ഞ് കാലിൽ ട്രാക്ഷൻ ഇട്ട ശേഷം അമ്മ സ്ഥിരമായി കഴിക്കുന്ന കാൽഷ്യം ഗുളികയാണ്. എപ്പളും ഇവടെ ഉണ്ടാകുന്നതാ. തീർന്നു പോയി പോലും”.

“ഇമ്പീരിയലിന്റെ അടുത്ത് വലിയൊരു മെഡിക്കൽ ഷോപ്പുണ്ട്. എല്ലാ മരുന്നും അവിടെ കിട്ടും. ഇവിടെ നിന്നോ. ഞാനിപ്പോ കൊണ്ടത്തരാം”.

“വെറുതെ പെട്രോള് കത്തിക്കണ്ട. പൊന്നിന്റെ വെലയല്ലേ. ഞാൻ നാളെ വാങ്ങിക്കോളാം. ഒന്നുരണ്ട് ഗുളിക ബാക്കിയുണ്ടാകും”.

പൊക്കാവ് സ്കൂളിനപ്പുറം വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്ന ഇടവഴി തുടങ്ങുന്നിടത്ത് പ്രജിത ഇറങ്ങി.

“വീട്ടിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നില്ല. അനക്ക് തരാൻ ഒന്നുംല്ല്യ അവടെ”.

“ഞാൻ നിന്നിൽ നിന്ന് ഒന്നും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ലല്ലോ, പ്രജിതേ”.

“നിർത്തിക്കാള്, അന്റൊരു ഒടുക്കത്തെ സാഹിത്യം”!

രണ്ടടി വെച്ച പ്രജിത പെട്ടെന്ന് നിന്നു. തിരിഞ്ഞ് അടുത്തേക്ക് വന്നു. “ഒരു കാര്യം പറയാൻ വിചാരിച്ചതാ, മറന്നു പോയി. ഇന്റെ വണ്ടി പാട്ടയായി. ഇടക്കിടക്ക് റിപ്പയറാ. വണ്ടിയില്ലാതെ പറ്റുകയും ല്ല. നടന്നും രണ്ടു ബസ്സ് പിടിച്ചുമൊക്കെ വരുമ്പളേക്ക് ഒരു പാട്ട് സമയമാകും. മിനിമം ചാർജ്ജ് കൂട്ടിയതിന് ശേഷം ബസ്സിലും ലാഭം സ്വന്തം വണ്ടിയാ. രാവിലെ കുട്ടികളെ സ്കൂളിൽ വിട്ടുകൊടുക്കുകയും വേണ്ടേ. ഒരു പത്തു പതിനഞ്ചുറുപ്പികക്ക് തരക്കേടില്ലാത്ത സെക്കനാൻഡ് വണ്ടി കിട്ടാൻ വഴീണ്ടോ”?

“വട്ടക്കിണറിനടുത്ത് വണ്ടീന്റെ ഇടപാടുള്ള ഒരു ചങ്ങാതിയുണ്ട്. ചോദിച്ചു നോക്കാം”.

“പതിനെട്ടു വരെ പോകാം”. പ്രജിത കഴുത്തിലെ താലി തൊട്ടു കാണിച്ചു. “ഇതു പണയം വെക്കാം. ഒന്നര പവനുണ്ട്. താലി കൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും ഒരു ഗുണം വേണ്ടേ”!

പ്രജിത ഇടവഴിയിൽ നടന്നു മറയുന്നത് നോക്കി നിന്നപ്പോൾ നിഖിലിന് ഓർമ്മ വന്നത് മുത്താച്ചൻ ഇടക്കിടക്ക് വെക്കുന്ന പഴയ നാടകഗാനമാണ്. പ്രജിതക്ക് പണയം വെക്കാൻ താലിയുണ്ട്, സുമതിയേച്ചിക്ക് തറവാട്ടുസ്വത്ത് ഭാഗിച്ചപ്പോൾ കിട്ടിയ പന്ത്രണ്ട് സെന്റുണ്ട്, നിഖിലിന് വിൽക്കാൻ നല്ലൊരു ബൈക്ക് പോലുമില്ല എന്ന് മാറ്റിപ്പാടിയാൽ മതി. ഉള്ള ബൈക്ക് വെറുതെ കൊടുത്താൽ പോലും ആരും എടുക്കാത്ത പന്ന രണ്ടായിരത്തിരണ്ട് മോഡലാണ്. നന്ദനയുടെ എൻട്രൻസ് കോച്ചിങ് ഫീസിന്റെ ആദ്യഗഡു ആറായിരം ഉറുപ്പികയാണ്. എല്ലാ വിഷയത്തിനും എ പ്ലസ് കിട്ടിയ നന്ദനയോട് കോച്ചിങ്ങിനൊന്നും പോകണ്ട, വീട്ടിലിരുന്ന് പഠിച്ചാൽ മതി എന്ന് പറയുന്നതിലും ഒരു ചളിപ്പില്ലേ?

കല്ലായിറോഡിൽ എന്തുകൊണ്ടോ തിരക്കു കുറവായിരുന്നു. കണ്ണഞ്ചേരി എത്തിയപ്പോൾ വല്ലാത്ത ദാഹം തോന്നി. നാരങ്ങസോഡ കുടിക്കാൻ ബിച്ചാക്കയുടെ പെട്ടിപ്പീടികക്കു മുന്നിൽ നിർത്തി.

“അന്റെ മൊഖത്തെന്താ ഒരു തെളിച്ചം ഇല്ലാത്തത്”? സോഡ ഒഴിക്കുമ്പോൾ ബിച്ചാക്ക ചോദിച്ചു.

“അത് പോസ്റ്റിലെ ലൈറ്റ് കത്താത്തതു കൊണ്ട് ങ്ങക്ക് തോന്നുന്നതാ”.

“അന്റെ തമാശ വിട്”.

സോഡ കുടിച്ച് ഷർട്ടിന്റെ കീശയിൽ കയ്യിട്ട് നോട്ടാണെന്ന് വിചാരിച്ച് പുറത്തെടുത്തത് നാലായി മടക്കിയ “പട്ടിണിയുടെ തടവുകാരേ” എന്നു തുടങ്ങുന്ന നോട്ടീസ് കഷണമാണ്. വടി പാമ്പായ പോലെ. രഹനയുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് വാങ്ങി വായിച്ച ശേഷം അറിയാതെ മടക്കി കീശയിൽ ഇട്ടതാണ്. ചുരുട്ടിയെറിയാതെ കീശയിലേക്ക് തന്നെ ഇട്ടു. പേഴ്സ് തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ടത് അഞ്ഞൂറിന്റെ ഒരൊറ്റ നോട്ടാണ്. മൂന്ന് ദിവസത്തേക്കുള്ള ജീവനാംശം. ഉള്ള ചില്ലറയൊക്കെ എവിടെപ്പോയി?

“ബിച്ചാക്കാ, പൈസ നാളെ തരാം. ഒരൊറ്റ പൈസ ചില്ലറയില്ല. അഞ്ഞൂറിന്റെ നോട്ട് തന്നാൽ ങ്ങള് സംഖ്യ ചാമ്പും”.

ബിച്ചാക്ക ചിരിച്ചു. “മര്യാദക്ക് നാളെത്തന്നെ തന്നോ. അല്ലെങ്കില് അന്നെ മൊത്തം ഞാൻ ജപ്തി ചെയ്യും. ഇന്നിട്ടും കടം തീർന്നില്ലെങ്കില് ക്വട്ടേഷൻ കൊടുത്ത് അന്റെ കയ്യും കാലും ഒടിപ്പിക്കും”.

പെട്ടെന്ന് വിളക്കുകൾ ഒന്നിച്ചണഞ്ഞു. രാത്രിയിലെ അരമണിക്കൂർ പവർകട്ട് തുടങ്ങി. ബിച്ചാക്ക വിരലൊന്നമർത്തിയപ്പോൾ പെട്ടിപ്പീടിക വെളിച്ചത്തിൽ കുളിച്ചു.

“ചൈനയാണ്”

ചൈനയുടെ അത്ഭുതവെളിച്ചം നോക്കിനിന്നപ്പോൾ ബിച്ചാക്ക ഗ്ലാസ്സ് കഴുകി കമിഴ്ത്തി വെച്ചു. അപ്പോൾ, ഓർക്കാപ്പുറത്ത്, ചാർജ് തീർന്ന ചൈന കെട്ടുപോയി. ഇരുട്ട് മടങ്ങി വന്നു.

ഇരുട്ടത്ത് ലൈറ്റർ തപ്പിയെടുത്ത് ഞെക്കി ബിച്ചാക്ക വെളിച്ചത്തെ വീണ്ടെടുത്തു.

കെ. എം. ഷെറീഫ്

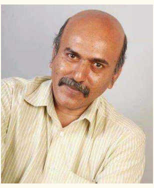

മേലേടത്ത് ആയിഷയുടേയും കക്കുഴി മാളിയേക്കൽ ഹാഷിമിന്റേയും മകനായി 1962 ഒക്ടോബർ 20-ന് കോഴിക്കോട് ജില്ലയിലെ അത്തോളിയിൽ ജനിച്ചു. അത്തോളി ഗവൺമെന്റ് എൽ. പി. സ്കൂൾ, കോഴിക്കോട്ടെ സെന്റ് ജോസഫ്സ് ഹയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ, മലബാർ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ്, ദേവഗിരി സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോളേജ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം. ഗുജറാത്തിൽ സൂറത്തിലെ വീർ നർമ്മദ് ദക്ഷിൺ ഗുജറാത്ത് സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്ന് ഗവേഷണബിരുദം. മലയാളത്തിലും ഇംഗ്ലീഷിലും എഴുതും. മലയാളം, ഇംഗ്ലിഷ്, ഹിന്ദി, തമിഴ്, ഗുജറാത്തി എന്നീ ഭാഷകൾക്കിടയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യും. ഗുജറാത്തി ദലിത് രചനകളുടെ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള സമാഹാരം Ekalavyas with Thumbs, വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ കൃതികളെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലീഷിൽ പുസ്തകരൂപത്തിൽ വന്ന ആദ്യ പഠനമായ Kunjupathumma's Tryst with Destiny, ഖദീജ മുംതാസിന്റെ 'ബർസ' എന്ന നോവലിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനം, 'പോ, മോനേ, ദറീദാ' എന്ന മലയാള കവിതകളുടെ സമാഹാരം തുടങ്ങി വിവർത്തനങ്ങളും മൗലികരചനകളുമായി എട്ടോളം കൃതികൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാലയിലെ ഇംഗ്ലീഷ് വിഭാഗം പ്രൊഫസറായി റിട്ടയർ ചെയ്തു.

ഭാര്യ വിലങ്ങിൽ നാസിനി. മക്കൾ, നിഹാൽ നേഹ.

എഴുത്തുകാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക

ഈ കൃതി കൊള്ളാമെന്ന് തോന്നിയാൽ ചുവടെ ചേർത്തിട്ടുള്ള ക്യൂ ആർ കോഡ് വഴി വഴി ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അക്കൗണ്ടിലേക്ക് പത്തു രൂപ മുതൽ എത്ര തുകയും നേരിട്ട് അയച്ചുകൊടുക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിലൂടെ സ്വതന്ത്ര പ്രകാശനത്തിലേയ്ക്ക് കൂടുതൽ എഴുത്തുകാരെ ആകർഷിക്കുക. എഴുത്തുകാർക്ക് ഇടനിലക്കാരില്ലാതെ നേരിട്ട് സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകി അറിവ് സ്വതന്ത്രമാക്കാൻ സഹായിക്കുക.

Sherrif Kakkuzhi-Maliakkal

UPI ID: kmsherrif@oksbi

Scan to pay with any UPI app

Download QR Code

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അടുത്ത താളിൽ (പിൻകുറിപ്പിൽ).

പിൻകുറിപ്പ്

സായാഹ്ന എഴുത്തുകാർക്ക് പ്രതിഫലം നല്കുന്നുണ്ടോ എന്നത് പല വായനക്കാരും എഴുത്തുകാരും നിരന്തരം അന്വേഷിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. ഇല്ല. ഒരു സ്വതന്ത്ര പ്രസാധന സംരംഭം എന്ന നിലയ്ക്ക് അതിനു കഴിയില്ല, അതു ശരിയുമല്ല എന്നാണ് സായാഹ്ന കരുതുന്നത്. എന്നാൽ, ഡിജിറ്റൽ കാലത്ത് നമുക്ക് മറ്റൊരു രീതി അവലംബിക്കാവുന്നതാണ്.

ഒരു കൃതി വായിച്ചുതീരുമ്പോൾ അതു കൊള്ളാമെന്നും ഇതെഴുതിയ ആൾക്ക് എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലം നല്കേണമെന്നും തോന്നിയാൽ അതേ കൃതിയിൽ കാണുന്ന ലിങ്ക് വഴി ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അക്കൗണ്ടിലേക്ക് പത്തു രൂപ മുതൽ എത്ര തുകയും നേരിട്ട് അയച്ചുകൊടുക്കാവുന്നതാണ്.

പകർപ്പവകാശം കഴിഞ്ഞ കൃതികളെ സംബന്ധിച്ച് ഈ തുക സായാഹ്നയുടെ അക്കൗണ്ടിലേക്കായിരിക്കും എത്തുക. അത് കൂടുതൽ കൃതികളുടെ ഡിജിറ്റൈസേഷന് വേണ്ടിയായിരിക്കും ചെലവഴിക്കുക.

കൃതിയോടൊപ്പമുള്ള ക്യൂ. ആർ. കോഡ് സ്കാൻ ചെയ്താൽ ഗൂഗ്ൾ പേ, ഭീംആപ്, തുടങ്ങിയ യുപിഐ ആപ്പുകൾ വഴി ഇഷ്ടാനുസരണം ഗ്രന്ഥകർത്താവിന് നേരിട്ട് പണം അയക്കാവുന്നതാണ്.

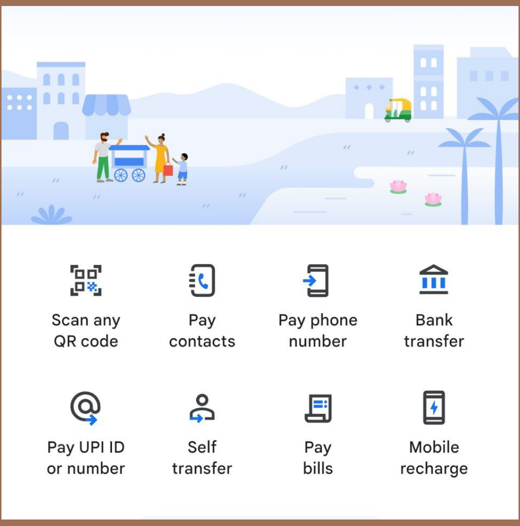

അതേ ഫോണിൽ നിന്നുതന്നെയാണ് പണം അയക്കേണ്ടതെങ്കിൽ ക്യൂആർകോഡിന്റെ സ്ക്രീൻഷോട്ടെടുത്ത് ഫോണിന്റെ ഗാലറിയിൽ ആണോ അത് സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുക. ഗൂഗ്ൾ പേ ആപ്പിൽ Scan any QR code എന്ന ഐക്കണിൽ അമർത്തിയാൽ ക്യൂആർ കോഡ് സ്കാൻ ചെയ്യാനുള്ള സ്ക്രീനിൽ വരുന്നു. അതിന്റെ താഴെ Upload from gallery എന്ന ഐക്കണിൽ തൊട്ട് ഗാലറിയിലുള്ള സ്ക്രീൻഷോട്ട് സെലക്ട് ചെയ്യുക. തുക ടൈപ്പ് ചെയ്ത് സാധാരണ മാതിരി പെയ്മെൻറ് നടത്താം.

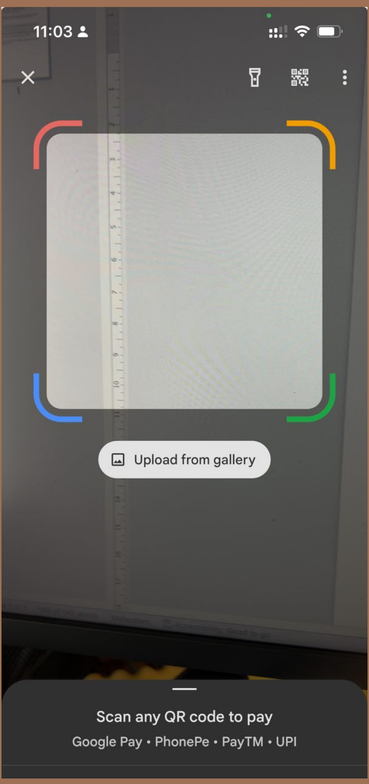

സ്ക്രീൻഷോട്ടിനു പകരം ഇതേ കൃതിയോടൊപ്പം കൊടുക്കുന്ന ക്യൂആർകോഡിന്റെ ചിത്രം ഡൗൺലോഡ് ചെയ്യുകയും ആവാം.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014